

ननु कित्कारणं यदपेक्ष्य नित्ययोरपि जीवेशयोः कार्यत्वमुच्यते इत्याशंक्याह यद्वेति वाशब्द एवार्थे यदेव व्यापकं ईश्वराख्यं साधकं व्याप्यं जीवाख्यं चाभूत् उभयोर्विभुत्वेनित्यत्वे चतुन्यत्वेन नियम्यनियामकभा-
वोन स्यात् तथाचांतःप्रविष्टः शास्ता जनानां सर्वात्म्यादयः श्रुतयो नोपरुध्येरन् एकस्योभयात्मत्वे मानमाह मंत्रवदिति एक एव तु भूतात्मा भूते भूते व्यवस्थितः एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचंद्रवदिति मंत्र एवात्र प्र-
माणमित्यर्थः भूतात्मानित्यात्मा एकधेति व्यापकत्वेन बहुधेति साधकत्वेन स्थास्यतीति स्थाणुत्वं कूटस्थत्वापरपर्यायमुच्यते यः आत्मकारी आत्मनैव एकाद्वितीयेन करोति सर्वमित्यात्मकारी तदात्मानं स्वयं मकुरुते
त्यादिश्रुतेः तत्परं कारणं आनंदं तद्व्येव खल्विमानि भूतानि जायंते इत्यादिश्रुतेः आनंदमयाख्य ईश्वरस्त्वान्तरकारणं शुद्धापेक्षया कार्यमित्यर्थः तदिदमुक्तं कार्यमतो यदन्यदिति ॥ ७ ॥ एवं स्वभावस्य परमकार-
णत्वमुक्त्वा ज्ञानात्मतामप्याह त्रिभिः यथाहीति सुरुतैः सम्यगनुष्ठितैः पुण्यपापैः कर्मजैः पुण्यपापैः शुभाशुभेषु शरीरेषु जडेषु इदं अजडं स्वभावाख्यं परमकारणं ज्ञानं नित्यज्ञप्रिमात्रं निबद्धं शुभाशुभवज्ज-
डाजडे अपि सहभवतोऽविरोधादित्यर्थः ॥ ८ ॥ यथेति यथा वक्ष्यामि स्थोदीपः भूयांसं विषयमवभासयति न तथा वक्षमूलस्थः एवं पंचेंद्रियरूपाश्चैतन्यप्रदीपयुक्ता वक्ष्यामि प्रकाशाः ज्ञानदीपेन प्रदीप्ताः परवतः

यद्वाप्यभूद्वापकं साधकं च यन्मंत्रवत्स्यास्यति चापिलोके ॥ यः सर्वहेतुः परमात्मकारी तत्कारणं कार्यमतो यदन्यत् ॥ ७ ॥ यथा हि कश्चित्सुरुतैर्मनुष्यः शुभाशुभं प्राप्नु-
ते तथा विरोधात् ॥ एवं शरीरेषु शुभाशुभेषु स्वकर्मजैर्ज्ञानमिदं निबद्धं ॥ ८ ॥ यथा प्रदीपः पुरतः प्रदीपः प्रकाशमन्यस्य करोति दीप्यन् ॥ तथेह पंचेंद्रियदीपवक्ष्याज्ञा-
नप्रदीपाः परवन्त एव ॥ ९ ॥ यथा चराज्ञावहवो ह्यमात्याः पृथक् प्रमाणं प्रवदंति युक्ताः ॥ तद्वच्छरीरेषु भवंति पंचज्ञानैकदेशाः परमः स तेभ्यः ॥ १० ॥ यथा चिषोमेः प-
वनस्य वेगो मरीचयोर्कस्य नदीषु चापः ॥ गच्छंति चायांति च संचरन्त्यस्तद्वच्छरीराणि शरीरिणां तु ॥ ११ ॥ यथा च कश्चित्परशुं गृहीत्वा धूमं न पश्येज्ज्वलनं च काष्ठे ॥
तद्वच्छरीरोदरपाणिपादं छित्वा न पश्यंति ततो यदन्यत् ॥ १२ ॥ तान्येव काष्ठानि यथा विमथ्य धूमं च पश्येज्ज्वलनं च योगात् ॥ तद्वत्सबुद्धिः सममिन्द्रियात्मा बुद्धि-
परं पश्यति तं स्वभावं ॥ १३ ॥ यथात्मनो गंपतितं पृथिव्यां स्वप्नांतरे पश्यति चात्मनो न्यत् ॥ श्रोत्रादियुक्तः सुमनाः सबुद्धिर्लिङ्गात्तथा गच्छति लिङ्गमन्यत् ॥ १४ ॥

चिषकाशाधीनतया प्रकाशकृतः न स्वत इत्यर्थः तथाच श्रुतयः येन वागभ्युद्यते येन चक्षुषि पश्यंति येनाङ्गुर्मनो मतमित्याद्याः ॥ ९ ॥ तेभ्य इन्द्रियेभ्यः सः ज्ञानरूपः स्वभावः परमः ॥ १० ॥ अस्य ज्ञानस्य नित्यत्वं
साधयति यथा चिष इति शरीरेषु मनोद्वारा ज्ञानं निबद्धमपि शरीराण्येव नश्यंति न ज्ञानमित्यर्थः ॥ ११ ॥ उपाध्युपधेययोर्धी ज्ञानयोरदृश्यत्वं सदृष्टांतमाह द्वाभ्यां यथाचेति गृहीत्वा व्यापारयित्वा ॥ १२ ॥
योगात् उपायात् पश्यामीत्यनुभवनिन्द्रियात्मा जीवः सबुद्धिः परंबुद्धिचसमं एककालं पश्यतीत्यर्थः ॥ १३ ॥ देहनाशोत्पत्त्यादिना बुद्ध्युपाधिश्चिदात्मान बाध्यते इत्याह द्वाभ्यां यथात्मन इति अंगं शरीरं अन्य-
त् आत्मनः पृथक् स्वप्नांतरे स्वप्नमध्ये यथा पश्यति समनाः सबुद्धिः मनोबुद्धियुक्तः श्रोत्रादिभिर्दर्शभिरिन्द्रियैः पंचभिः प्राणैश्च सहितः सप्तदशात्मा मरणे आत्मनः शरीरं पृथक् स्वप्नात्पश्यन्नपि तत्रात्मनो
भिन्नत्वमजानन् शरीरांतरयुक्तो भवति लिङ्गात्स्थूलदेहात् लिङ्गं तदेव देहांतरं ॥ १४ ॥